

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

ஐய்யாக்கம் பண்ணின் உரிமை, கடமை, மற்றும் ஆணாதிக்கம் தொடர்பாக ஆராய வள;வறே வரலாற்று, இருகட்டங்களின் ஆதாரங்களில் இருந்து பார்ப்போம்.

மனுதர்மத்தபைப் பணைகள் மீது ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியம் திணிக்கும்முன் சமுதாயம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது என்பது எம்முன் களேவியாக உள்ளது அல்லவா? ~அதர்வணவதேம்| பணைகள் உபநயனம் செய்யவும், சிரிளத்த சஃத திரங்களைக் கஃறவும், வதே மந் திரங்களைப் பயின்றதையும் உறுதி செய்கின்றது. பாணினியின் ~அஷ்டாத்யாயில்| பணைக் கருகாலத்தில் பயின்றதை உறுதி செய்கின்றது. பதஞ்சலியின் ~மகாபாஷ்யத்தில்| பணைகள் பயிற்றுவிக்கும் கருவாக இருந்ததை உறுதி செய்கின்றது. பணைகள் தத்துவவியல், சமயம் போன்றவற்றில் ஆண்களுடன் விவாதம் செய்ததை வரலாற்று நிறுவுகின்றது.

இந்த வகையில் ஜனகருக்கும் - கல்பாவாக்கும், யக்ஞவல்கியருக்கும் - காரக்கிக்கும், சங்கராச்சாரியாருக்கும் - வித்யாதிரிக்கும், யக்ஞவல்கியருக்கும் - மதைரயேயிக்கும் இடையில் விவாதம் நடந்ததை மனுவாக்கு முந்திய இலக்கியங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இந்தவகையில் சிந்துமுதல் கங்கை வரை என்ற கல்வெட்டு ஆவண நூல் பணைக் கருகாலம் சனேறதையும், ஆண்கள் உடன் சரிசமமாகப் பழகியதையும், பாரிய விவாதங்களில் ஈடுபட்டதையும், யுத்தத்தில் பணைகள் தமது வீரத்தைக் காட்டியதையும், அதநேரேம் அயல் சமீகம் பற்றிய கஃற்றில் வரமையற்ற புணர்ச்சி நிலவியதன் ஒப்பீட்டைத் தன்மையும் பல ஆதாரங்களை அக்கல்வெட்டு நூல் ஆதாரப்படுத்துகின்றன. ரிக் வதே மந் திரங்கள் எழுதியவர்களில் பணைகள் இருந்துள்ளனர். படிப்பதற்காகத் திருமணம் செய்யாமல் வாழ்ந்த பிரம்மவாதனிகள் பற்றி புத்த - சமண நூல்கள் வளிக் கொண்டுவந்துள்ளது. கவுஸாம் பியை ஆண்ட மன்னனின் மகள் ஜயெந்தி திருமணம் புரியாமல் மதத்திலும், தத்துவச் சிந்தனையிலும் தன்னை அரப்பணித்தார்.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

கௌடில்யரின் காலத்தில் ஆண்கள் 16 வயதிலும், பெண்கள் 12 வயதிலும் வயது வந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டதுடன் இதுவே திருமண வயதாகவும் இருந்தது. பெளதாயணரின் கிருஹ்ய சப்த திரத்தில் பருவம் எய்திய பின்பே திருமணங்கள் நிகழ்ந்ததை உறுதி செய்கின்றது. ஆனால் மனுவாக்குப் பிந்திய காலத்தில் சிறுவயது திருமணங்கள் நிகழ்த்தப்படும் ஆணாதிகத தனிச்சொத்து வாரிசு கெக்கழிப்பு உருவானது.

இந்தச் சப்த திரத்தில் வறோ ஒருவருடன் உடல் உறவு கொண்டதை மறைத்து திருமணம் செய்தால் அபராதம் விதிக்கப்பட்டதுடன், ஆண் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் சீ தனப் பணத்ததைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒழுங்கு இருந்தது. இதில் இருந்து உடலுறவு மறைக்கப் படுவதே கூற்றமாகவும் காணப்பட்டதே ஒழிய, உடலுறவு கொள்ளக் கூடாது என்ற இன்றைய ஒழுங்கு அன்று இருக்கவில்லை. அதுபோல ஆண்தான் பெண்ணுக்குச் சீ தனம் கொடுக்கும் தாய் வழி எச்சச் சொச்சம் இருந்ததே ஒழிய, இன்று போல் பெண் சீ தனம் கொடுக்கும் ஆணாதிக வடிவம் இருக்கவில்லை. அதனேரேம் ஆண் இத்தவறையைச் செய்தால் ஆண் இரண்டு மடங்கு அபராதமும், ஆண் கொடுக்கும் சீ தனத்தையும் கூட ஆண் இழந்துவிடுவான் என்பதை வரலாற்று ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சமுதாயத்தில் ஆண் - பெண் பிளவு ஆணாதிக வடிவமாக மாறாத அல்லது மாற்றம் கண்டுவந்த காலக்கட்டமிது.

இந்த விதியில் கூட சில நீக்குப் போக்குகள் ஆண் சார்ந்து அனுமதிக்கப்பட்டது இருந்தன. முதல் மாதவிடாய் ஏற்பட்டது முதல் மீண்டும் வருடத்தின் பின் தனது சாதியையும், அந்தஸ்தையும் சேர்ந்த ஆணுடன் உறவு கொள்வது தவறாகாது. அதுபோல வறோ சாதி ஆணுடன் மீண்டும் வருடம் கழித்த நிலையில் அப்பெண் அணிகலன்கள் அணிந்திருக்கவில்லை என்றால் உடலுறவு கொள்வது தவறாகாது. இந்தச் சப்த திரத்தை எழுதிய கௌடில்யர் ஒருதார மணத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். ஒரு ஆண் பல மனைவியைக் கொள்வது பற்றி:

ஒரு பெண் உயிருடன் இருந்தும் கழந்தை இல்லை என்றால் 8 வருடம் கழித்து வறோ பெண்ணைத் திருமணம் செய்யமுடியும். ஒரு பெண் இறந்த கழந்தையைப் பெற்றால் 10 வருடம் காத்து இருக்க வேண்டும்; பெண் கழந்தை தொடர்ந்து பெற்றால் 12 வருடம் காத்திருக்க வேண்டும். இவ்விதியை மீறினால் ஆணின் சீ தனத்தையும், பரிசுத்தையும் திருப்பி கொடுப்பதுடன், போதிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்; சீ தனம் கொடுத்துத் திருமணம் செய்யாதவர்கள் சீ தனம் கொடுத்தே விலகி மறுமணம் செய்யமுடியும்; இங்கு பெண் ஆண் கழந்தையைப் பெறக்கோரி அடக்கப்பட்டாள். இது இன்றும் இந்தியாவில் இருப்பதுடன், பெண் சிசுவைக் கருவிலேயே கொல்வதும்,

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

அல்லது பிறந்த பின் கொல்வதும் தொடரும் வழக்காக உள்ளது.

ஆண் அல்லது பெண்ணுக்கிடையில் ஏற்படும் முரண்பாட்டில் தனிப்பட்ட ஒருவரின் விவாகரத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக, இருவரும் பகை கொண்ட நிலையில் விவாகரத்து பெறக் கூடியதாக இருந்தது. மனவை அபாயமானவள் எனக் கருதிப் பிரியும் ஆண் திருமணத்தின்போது கொடுத்த அனாதையையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும்; ஆண் அபாயமானவன் எனக் கருதி பிரியும் பெண் சீ தனச் சொத்துரிமையை இழந்துவிடுவாள். தீய நடத்தையுள்ள கணவனை விட்டு மனவை விலகமுடியும்.

இவகையில் இருந்து ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொருளாதார வறோபாட்டை ஒட்டிய வறோபாடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டதே ஒழிய, வாழ்க்கையில் ஆண் - பெண்ணுக்கிடையில் அதிக இடவெளிகள் இருக்கவில்லை. பெண் சொத்துரிமை கொண்டிருந்ததையும், அதன்மீது உரிமை கொண்டிருந்ததையும், விவாகரத்துரிமை பெற்று இருந்ததையும், கல்வி கற்கும் உரிமை பெற்று இருந்ததையும் இன்றைய நாகரிகச் சமூகத்தின் மலகைக்கும் மடவாக்கும் இடையிலான வறோபாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது அன்று பெண் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

ஆணிடம் இருந்து ஜீ வனாம்சம் பெறும் தகுதி பெண்ணுக்கு இருந்தது. தனது உணவு, உடை போன்றவற்றை ஆணின் வசதிக்கு உட்பட்டுப் பெற, வாழ்க்கைப் பராவும் உரிமை பெற்று இருந்தாள். ஆனால் மாமனாரின் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததோ அல்லது சூதந் திரமாகவோ வாழ்ந்ததால் ஜீ வனாம்சத்தைப் பெறமுடியாது.

ஒரு பெண்ணின் பாதுகாப்பும், வாழ்க்கையும் உறுதி செய்யப்பட்ட நிலையில், பெண்ணுக்கு அவை அவசியமற்ற நிலையில் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் விலக்கப்படுகின்றது.

கணவன் இறந்தால் பெண் தீய வாழ்க்கை வாழ விரும்பின் நகைகள், சீ தனம், பரிசுத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும் அவள் பெறமுடியும்; இவற்றைப் பெற்ற பின் மறுமணம் செய்தால் அதைத் திருப்பி கொடுப்பதுடன், அதற்கு வட்டியும் கொடுக்க வேண்டும்; அவள் மறுமணம் செய்ய விரும்பின் கணவனும், மாமனாரும் அப்பெண்ணுக்குக் கொடுத்த

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

பொருட்களாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த மறுமணம் நீண்டகாலம் பிரிந்த மனைவிக் கும் பொருந்தும். ஆனால் இவ்வகை கால எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தன. இந்த மறுமணங்களில் மாமனார் திரிந்து எடுக்காத ஒரு ஆணை அவள் திரிவது செய்தால், பெண் கணவன் இடம் இருந்தும், மாமனாரிடம் இருந்தும் பெற்ற பொருட்களை இழந்து விடுவான். இறந்த கணவரின் சொத்துக்களை மறுமணம் செய்தபின் பெண் உரிமை கொண்டாட முடியாது.

ஒரு பெண் மறுமணம் செய்யும் உரிமையை அன்று பெற்று இருந்தாள். இங்கு இந்த மறுமணத்தில் சொத்துரிமை மட்டுமே யாருக்கு என்ற வரையறைக்குள் திருமணங்கள் சில ஒழுங்குகளைக் கையாண்டது. தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சி ஆண் - பெண் சார்ந்து மனித உறவுகளைத் தீர்மானித்ததையும், அதற்குள் ஆண் - பெண் ஒழுங்குகள், ஒழுக்கங்கள் நீடித்ததையும் காணமுடிகிறது.

இவ்வகையில் தபிய வாழ்க்கை வாழ விரும்பிய பெண் கணவனின் சொத்தை அனுபவிக்க முடியும்; மகன் அல்லது மகள் இருப்பின் மறுமணம் செய்தால் தனது சொத்தை விரும்பியதுபோல் பயன்படுத்த முடியாது. அச்சொத்து புதல்வருக்கே உரித்தானது. ஒரு பெண் மறுமணம் செய்யும் நிலையில் கணவனின் சொத்தை அப்பெண் இழந்து விடுவான். ஆனால் மறுமணம் செய்யாத நிலையில் அப்பெண் அச்சொத்தை அனுபவிக்க முடியும். இங்கு பிள்ளைகள் இருப்பின் அப்படி செய்ய முடியாது.

ஆனால், மனுவாக்குப் பிந்திய பார்ப்பனியச் சமூகத்தில், பெண் சொத்துரிமை பறிக்கப்பட்ட நிலையில், பெண் - ஆணின் தயவுக்குள் மலேம இறக்கப்பட்டாள். மூன்று கணவன் இறந்தாலும் சொத்துரிமை பெற்று சூதந் திரமாக வாழவும், மறுமணம் செய்யவும் இருந்த உரிமையைப் பறித்த நிலையில் இன்று, அதன் எல்லைக்குள் தான் சிறு சீர்திருத்தத்தோடு பார்ப்பனிய ஆணாதிக் கக் காட்டுமிரண்டிச்; சட்டம் உள்ளது.

இதனோடு மனைவி இறந்தால் அச்சொத்து பிள்ளைகளைச் சேரும். இதில் ஆண் - பெண் வறோபாடு இருந்ததில்லை. பிள்ளை இல்லை என்றால் அச்சொத்தில் இருந்து கணவன் கொடுத்த சீதனம் போன்றவைகளை எடுத்த பின்பு, அவை பெண் வழிக் குடும்பத்துக்கு மீளச் செல்லும்.

இங்கு பண்ணின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை ஆண் வழங்குபவனாக இருப்பதால், பண்ணின் சூதந்திரம் ஆண் சாரந்த இரூபத்தைத் தீர்மானிப்பதாலும், குடும்ப அமைப்பு இதற்கு உட்பட்டது எல்லாப் பகுத்துப் படுகின்றது. மறுமணத்தைக் குற்றமாகக் கருதாமல் அனுமதித்ததுடன், கற்புப் பற்றிய எந்த ஒழுக்கமும் இதில் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை வகிக்கவில்லை. கணவன் இல்லாத நிலையில் வாரிசு குழந்தை பிறைகணவனின் வழியில் உறவை அங்கீகரித்த சமீபகம், இன்றைய ஆணாதிக்கம்

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

கற்பனை அன்று இழந்துபோது கற்றுமாகக் கருதவில்லை. (ஆனால் இதற்குப் பிந்திய சமீபம் குழந்தை வாரிசுக்காக இன்னொரு பண்ணை மணக்க ஆணுக்கு அனுமதி வழங்கியது. முன்பு பண்ணைவழி சமீபத்தொடர்ச்சியில் பண்ணைக்கு அனுமதித்ததுக்கு மாறாக, ஆணைவழிச் சமீபத்தில் பண்ணைக்குத் திட்டவாட்டமாக மறுத்து, ஆணை மறுமணம் செய்ய அனுமதித்தது.) மாறாகப் பண்ணைப் பாலியல் ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும் பராமரிக்க கடமைப்பட்டவனாகக் கணவன் இருக்கின்றான். இது இல்லாத பட்சத்தில் அவள் வளையறையும் எல்லைக்குள் சில கட்டுப்பாடுகள் இருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் ஆணைவழிச் சமீபம் உருப்பெற்று வந்த வளர்ச்சியின் ஓர் இடக்கட்டுமாகும். பண்ணை முற்றாக உரிமையை இழந்திராத, இழந்து வந்த வளர்ச்சியில் வாழ்ந்தாள். சமீபத்தின் உயர் குடும்பங்கள் மீது இது அதிகமான கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த, அக்குடும்பத்தின் பொருளாதாரப் பலம் தீர்மானகரமாக இருந்தது. இந்த ஒழுங்குகளை மதங்களைக் கொண்டு ஓர் இறுகிய சமீப அமைப்பாக உருவாக்கியபோது பண்ணை அனாதையையும் இழக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த இழப்பை மனுவின் சட்ட ஒழுங்குக்கும், கௌடில்யரின் அர்த்த சாதார்த்தத்தில் குறிப்பிட்ட அக்காலத்தில் இருந்த சட்ட ஒழுங்குக்கும் உள்ள இடவளையில் வைத்துத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

கௌடில்யரின் அர்த்த சாதார்த்தத்தில், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பண்ணைச் சொத்தாக ஆபரணங்கள் இருந்தன. இரண்டாயிரம் பணம் பண்ணைக்குச் சொத்தாகக் கணவன் கொடுக்கவேண்டும்; இந்தப் பணத்தைக் கணவன் இல்லாத நிலையில் பண்ணை பயன்படுத்த முடியும்; இப்பணத்தை இயற்கை அழிவுகள் மற்றும் நோய் ஏற்படும் போது கணவனும் பயன்படுத்த முடியும். இரட்டைக் குழந்தை பெறும் போது ஆணை - பண்ணை இருவரின் சம்மதத்துடன் இதைப் பயன்படுத்த முடியும். முதல் நான்கு வகை (வரணத்) திருமணத்திலும் மீண்டும் வருடத்திற்குப் பின் சொத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் கந்துரூவ, அசுரத் திருமணத்தில் இப்பணத்தைப் பயன்படுத்தினால் அதை வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இராட்சச, பைசாச முறைத் திருமணத்தில் இப்பணத்தைப் பயன்படுத்தினால் திருட்டாகக் கருதப்படும்.

பண்ணைச் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டை, சாதிப்படி நிலையில் அபிநிலைப் பிரிவுகளில் இறுக்கமாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிகம் பலமாக வளர்ந்த மலேமட்ட, உயர் பொருளாதாரப் பிரிவுகள், சாதிகளில் (இங்கு பண்ணை முற்றுமுழுதாக ஆணைச் சார்ந்து வாழும் வகையில் பொருளாதார ரீதியில் சமீப உழைப்பில் இருந்து விலக்கப்பட்டதால் அபிமயானாள்.) பண்ணைச் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஆணாதிகம் வளர்ச்சிபெற்று வந்த போக்கு

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

தீ விரமானதை, இக்காலக் கட்டம் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றது. ஆணின் சொத்துரிமை பலம்பெற பண்ணின் சொத்துகள், உரிமைகள் ஆண் சார்ந்து இழப்பதை மறைக்கக் காலக் கட்டத்தையும், மனுதர்மக் காலக் கட்டத்தையும் இரண்டு வகைகளாகக் காலக் கட்டத்தில் வகுத்து அணுகும் போது உறுதிப்பட நிறுவுகின்றது.

கணவன் மறுமணம் செய்யும்போது பண்ணைக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாத பட்சத்தில் அவள் செலவுக்கான தொகையைக் கொடுக்க, அவன் வருமானத்தை ஓட்டிய கட்டாயமான விதியாக இருந்தது. இல்லையெனில் கணவனின் உறவினர் அப்பண்ணைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.*

கணவன் மனைவி மீது தாக்குதலோ, அவதூறலோ செய்யின் கௌடில்யர் காலத்தில் நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டு நீதி கோரமுடியும். ஆனால் மனுவின் காலத்திலோ இது சாத்தியமில்லை. இன்றும் கூட இது சாத்தியமில்லை. இவகைகளில் இருந்து தளிவாவது என்னவென்றால் ஆணாதிக் வளர்ச்சியிலும், அதற்கு முன்பும் பண்ணை உரிமைபெற்று வாழ்ந்தாள்; என்பதைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக் கம் பண்ணை மீது பொருளாதார ஆதிக்கத்தில் கோலோச்சியதையும் இவ் காலக் கட்டம் காட்டுகின்றன.

கௌடில்யர் காலத்தில் பண்ணை பெற்ற உரிமைகள் எப்படி மனுவின் காலத்தில் பறிக்கப்பட்டது, ஆணாதிக் கம் தனது சதிராட்டத்தை எப்படி கையாண்டது என விரிவாகப் பார்ப்போம்.

மனு 2.213 இல், "இவ்வூலகில் ஆண்களை மயக்குவதே பண்களின் இயல்பு. எனவதோன் பண்களிடம் பழகும்பொழுது விவகிகள் எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கிறார்கள்" 25 என்ற கட்டுறில் ஆண்கள் பண்களிடம் பழகும் போது புத்திசாலியாக, பண்ணை மூட்டாளர் தனத்தை எதிர்த்து முன்னேற்றுவதாகப் பண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றனர். பண்ணை ஆண்களை மயக்கும் பாலியல் பண்டம். இது அவர்களின் கட்டப் பிறந்த குணம் என்பதன் ஊடாக ஆணாதிக் கம் பண்ணை அறிவுக்கு முன்னால் அடிமைப்படுத்துவதுடன், பண்ணை பாலியல் தவையை மறுத்து, ஆணின் பாலியல் தவையைக் குள் அதன் பார்த்தியை, அறிவின் உயர்ச்சியாக இந்து தத்துவம் விதிநுரக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

மனு 2.214 இல், "இந்த உலகில் மூட்டாளன் மட்டுமின்றி அறிவாளியையும் தவறான வழிக்கு இட்டுச் செல்வதுடன், ஆசைக்கும், கோபத்திற்கும் அவர்களை அடிமையாக்குவதில் வல்லவர்கள் பெண்கள்" 25 என்ற இந்துமத அடிப்படையாதக் கோட்பாடு ஆணாதிகத்தின் ஆசை, கோபம் போன்ற சிறையாடலைப் பெண்ணின் தலையில் மூட்டை கட்டி வதைத்தபடி எல்லாம் உன்னால்தான் என்று கூற்றம் சாட்டுகின்றது.

தாய்வழிச் சமீகத்தில் நீ பித்த பொதுவுடமைச் சமீகம், தனிச் சொத்துரிமை மீலமாக ஆண் ஆதிக ஆசை, கோபம் ஊடாக எல்லாம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தியதுடன், வர்க்கச் சமீகத்தை உருவாக்கிய ஆணாதிக வரலாற்றை, அந்த மூட்டாளத்தனத்தைப் பெண் செய்து விடவில்லை. மாறாகப் பெண் இதற்கு ஊடாக அடிமையாக்கப்பட்டாள். இந்த அடிமைத்தனம் பெண்ணின் போராட்டமாக மாறும் போது ஆண்களின் விழிப்புணர்ச்சியை இது துண்டும் போது இதைப் பெண்ணின் வடிவில் பார்ப்பதும், எதிர்ப்பதும் மனுவாக்கு அவசியமாகின்றது. இதனால் பெண்ணின் அடிமைத்தனம், மற்றும் சமீகத்தின் அவலத்துக்கு எதிராகப் பெண்ணின் இயல்பான போராட்டத்தையும், அது சார்ந்த ஆணின் விழிப்பையும் எதிர்த்து, இவ்வை பெண்ணின் கவலமான பண்பாட்டுவழிகள் என்று இந்துத் தத்துவம் பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி, ஆணாதிகச் சூரண டலைப் பாதுகாக்கக் கூரல் கொடுக்கின்றது.

மனு 2.215 இல், "தாய், மகள், சகோதரி எப்பெண்ணுடனும் தனியிடத்தில் அமர்தல் கட்டாது. புலன்கள் ஆற்றல் வாய்ந்தவை, அறிவாளியையும் வறெறி கொள்ளும்" 25 என்ற இந்துமத விளக்கம் பெண்ணினதும் ஆணினதும் கட்டி வாழ்க்கைக்கு எதிராக அமைகின்றது. ஓரினச்சேர்க்கை போன்றவை இந்து வழிபாட்டுக் கோபுரங்களில் இருப்பதற்கு இந்தக் கோட்பாடுகள் ஒருபக்கக் காரணமாகும். ஒரு ஆண் ஆணுடன் சேர்ந்து வாழவும், ஒரு பெண் பெண்ணுடன்; சேர்ந்து வாழவும் கோரும் மனு, பெண்ணுடன் சேரும் ஆண் தனது புத்தியை இழப்பான் என்பதன் ஊடாக, பெண்ணுக்கு மூட்டாளப்பட்டத்தைக் கொடுத்து, ஆணாதிகத்தை மதவடிவமாக்குகின்றான். பெண்ணின் சமீகப் பாத் திரம் மறுக்கப்பட்டது, பெண்ணைத் தனிமைப்படுத்தி அடிமைப்படுத்தியதன் போக்கில் பெண்ணின் கல்வி முடக்கப்பட்டது, பெண்ணின் அறிவைச் சீனியமாகிய ஆணாதிகம், ஆணைப் பெண்ணிடம் இருந்து விலக்கி வதைத்தும், பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாக மாற்றியதும் இந்து இந்துக் கோட்பாடுகள் தான். இருந்தபோதும் பெண்ணின் இயற்கையான இயல்பான அன்பு, ஆதரவு, பரிவு.... போன்ற தாய்மையின் கோட்பாட்டில் உதிர்ந்து எழுகின்றபோது, அது ஆணைத் தொற்றிக் கொள்ளும் எல்லா நிலையிலும், அதை மனு பெண்ணின் மூட்டாளத்தனம் என்பதன் ஊடாக, அந்த ஆண்களையும் மூட்டாள ஆக்கியதே இந்த ஆணாதிகப் போதனத்தான்.

9 / 17

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

வெளியாகியுள்ளதை வதைத்து இந்த இடத்தில் மனுவின் ஆணாதிக்கத் தர்மத்தையும், பார்ப்பனியத்தின் ஆணாதிக்கத்தையும் இனம் காணமுடியும். பணை பாலியல் வன்முறைகைக் குள்ளாவதும், கற்பழிக்கப் படுவதும், அவலச் சணப்படுத்தப் படுவதும் இந்த மனுவின் இந்து ஆணாதிக்க வாரிசுகளால் தான் என்பதை மறைக்க, அதைச் செய்யத் துண்டுவதே பணை என்று குற்றம் சாட்டி, பார்ப்பனியம் கற்பழிப்புகளை நியாயப்படுத்தி ஏற்படுத்திய இந்துச் சட்டமே இன்று உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு வழிகாட்டுகின்றது. பணைகள் எப்போதும் தற்காப்பு நிலையில் இருந்து போராடும் மனித வரலாற்றில், வன்முறையில் ஈடுபடுபவனைப் பார்ப்பனிய ஆணாதிக்க ஒழுங்கில் காப்பாற்ற, பணை மீது பழியைத் துற்றுவது இந்தியாவின் இந்து சமயத்தின் மனதுதரம்மாக உள்ளது.

மனு 9.16 இல், "படபைபிலியே கேடவுள் பணைகளுக்கு அமர்த்துள்ள இயல்பை அறிந்து ஒவ்வொரு மனிதனும் பெருமயற்சி செய்து பணைகளைக் காத்துவரல் வேண்டும்" 25 என்கிறது, இந்து மதம். அதாவது பணை ஆணின் அடிமை என்கின்றது. ஆண் அபித்தாலும், கொன்றாலும் எதிர்த்துப் போராடக்கூடாது என்கின்றது. பணை அடக்க ஓடக்கூடாது நான்கு குறுகி இருக்கும் வகையில் கேடவுள் படபைத்துள்ளதால் ஆண் வீரத்துடன், அதிகாரத்துடன் அடக்கி ஆள வேண்டும் என்று இந்து மதம் விதித்துரைக்கின்றது. பணை கணிக் குறுகி வாழ இறவைவன் கோருவதால், பணை உரிமை என்பதை ஆண் வழங்க அனுமதித்தல் ஆகாது என்று மனு கோருகின்றார். பணை உரிமை கோரி வறெறிபெறின் இந்துத் தத்துவமும் அழிந்து விடும் என்பதால் பெருமயற்சி செய்து ஆணைகள் பணைகளை அடக்கி ஆள இறவைவன் பணைகளுக்கு விதித்துள்ளதை ஆண் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்துச் சட்டம் கோருகின்றது.

மனு 9.17 இல், "படபைபிலியே கேடவுள் பணைகளுக்கு ஒதுக்கியுள்ள குணங்கள் படுக்கை மோகம், பதவி தாகம், ஆபரண ஆசை, கேடான ஆசைகள், கோபம், நேர்மையின்மை, வஞ்சகம், தீய நடத்தை ஆகியவை" 25 என்று இந்து தர்மம் பணைகளுக்குச் சட்டியுள்ள பட்டங்கள் - அடிமை விலங்காகும். இவை ஆண்களின் குணத்தைப் பணைகளுக்கு உள்ளதாகக் கூறுவது, ஆணை அடக்கி ஆளக் கோருவது என்பதன் ஊடாகப் பணைகளை அடிமையாக நிலைநிறுத்த ஆண்க்கு வழங்கிய கடிகாசமாகும். ஆணின் படுக்கை மோகம் பணைகளைப் பலாத்காரமாகக் கற்பழிப்பதில் இருந்து, பலதார மணவாழ்க்கை வரை என்று உலகம் நிறுவிடவில்லை. பதவி தாகம், உலகின் அனைத்துச் சொத்தையும் ஆண் அனுபவிப்பதில் இருந்து, உலகை அடக்கி ஆளுவது யுத்தத்தின் கோரத்தைத் தொடர்வது ஈறாக, ஆணாதிக்கம் மனித வரலாறாக நீடிகின்றது. உலகில் தங்க வேட்டையில் பல இனங்களை அழித்து அதில் ஆபரணம் செய்து பணைகளை ஆசை நாயகியாகிய வரலாறு முடிந்துவிடவில்லை.

உலகின் சகல வக்கிரமான பாலியல் மூதல் அனைத்திலும் வக்கிரமான கேடான

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

வாழ்க்கையைத் தொடரும் உலகின் மத்தியில்தான் ஆணாதிக்க இந்து இராஜஜியம் பற்றி கொட்டம் அபிக்கின்றனர். நெற்றிக் கண்களோடும் மூதல் சாதிப் படுகொலை, கிறிஸ்தவப் படுகொலை, முஸ்லிம் மத அழிப்பின் உச்சத்தில் இன்று ஆணின் ஆணாதிக்க இரத்த வரலாறு உள்ளது. சதிகள் மீலம் பார்ப்பனிய ஆட்சியை நிலை நிறுத்தியும், வந்தறோ குடிகள் பாரம்பரிய மக்களாகக் கவேலப் படுத்தி இழிவாகியும், அவர்களின் மொழியை அழிப்பதும் வஞ்சகச் சதினால்தான். இந்த நேரமையே நத்தில் இருந்துதான் மனு தனது ஆணாதிக்க, தீய நடத்தகைகளை, ஆணிதத்தில் இருந்து பண்ணைக்குக் கடத்திய சதி வஞ்சகம்தான் இந்து தர்மம் ஆகும். இந்து தர்மம் பண்ணின் அடிமை விலங்கை இறுக்கிய இந்துப் பண்பாடாகும்.

மனு 9.2 இல், "இரவும் பகலும் பண்களை அவர்தம் குடும்பத்து ஆடவர்தம் அதிகாரத்தின் கீழ் வதைத் திருத்தல் வணேடும்;. உடலுறவை நாடும் பண்களை ஒருவர் குடும்பக் குள் வதைத் தல் வணேடும்."

மனு 9.3 இல், "குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையின் பாதுகாப்பிலும், இளமையில் கணவன் பாதுகாப்பிலும், மதுமையில் மகன்களின் பாதுகாப்பிலும் பண்கள் இருத்தல் வணேடும். பண்பு எப்பொழுதும் சூதந் திரமாக இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவள்."25 ஆணாதிக்க ஒருதாரக் குடும்பத்தை ஆண்சார்ந்து இந்து தர்மம் கோருகின்றது. இது பண்பாடாகக் கப்படுகின்றது. ஒரு பண்ணைத் தந்தையும், மகனும், கணவனும் வாழ்க்கைப் பிராகத் தனது குடும்பக் குள் வதைத் திருக்கக் கோருவதுடன், உடலுறவை நாடும் பண்ணைக் கணவன் தனது அடிமையாக வதைத் திருக்க, இறவைனின் பெயரில் இந்துத் தத்துவம் கோருகின்றது. ஆணாதிக்கத்தை ஆணை எதிர்ப்பதன் மீலம் சாதிக்க முடியும் என்ற பண்ணியத்தை, இந்துத் தத்துவ விளக்கம் எப்படி எள்ளி நகையாடுகின்றது என்பதற்கு மனுவின் இந்த விளக்கம் போதுமானதாகும். இருதார மணத்தில் இருந்து ஒருதார மணத்தைச் சமுதாயம் உருவாக்கிய போது ஆணைக்குக் கிடத்தை அதிகாரமும், பண்பு தான் நிபந்தனையற்ற உரிமையை மனு கோருவதுடன் அதையே சமீகச் சட்டமாகப் பார்ப்பனியம் உருவாக்குகின்றது. இந்து இராஜஜியம் கோரும் இன்றைய பார்ப்பனியம் மனுவின் இந்தக் கோரிக்கையின்கை கடவுளின் பெயரில் பண்கள் மீது திணிப்பதற்கும், இருக்கும் உரிமைகளைப் பறிக்கவும் பின்நிறுக்கப் போவதில்லை. பண்ணின் சூதந் திரத்தை மனுவின் அதிகார நிலையில் மறுப்பது, இந்து தர்மம் இதனைக் கொண்டே ஆளத் துடிப்பதையும் மறுத்துவிடப் போவதில்லை. பண்ணின் சூதந் திரம் என்பது ஆணின் சூதந் திரத்தையும், அவனின் குடும்ப அமைப்பையும் சிதக்கக் கும் என்று மனு கருவதைப் பார்ப்போம்.

மனு 9.5 இல், "எவ்வளவு அற்பமாகத் தோன்றினாலும் பண்களிடம் தீயக் குணங்கள் தோன்றி வளர்வதைத் தடுத்தல் வணேடும், பாதுகாக்காவிட்டால் இரு குடும்பத்திற்கும் துயரத்தலை வருவிப்பார்கள்;"25 என்கிறது, இந்து தர்மம். அதாவது

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

பெண் ஆணின் சட்டத்திட்டத்தை எதிர்த்து தனது சூதந்திரத்துக்காகப் போராட முற்பட்டோ, கோரியோ நின்றால், ஆணாதிக்கப் பண்பியல் அடிப்படையில், இரு குடும்பத்துக்கும் ஆபத்து என்று எச்சரித்து, பெண்ணை ஆண் அடக்கி ஆளவேண்டும் என ஆணாதிக்க இந்துத் தத்துவம் கோருகின்றது. இதன்மேலும் மனு 4.147 இல், "சிறுமியாயினும், இளம் பெண்ணாயினும், ஏன் முதியவளாயினும் தமவீட்டில் கட்டச் சூதந்திரமாக எதையும் செய்திட அனுமதித்தல் கட்டாது"25 என்றதன் மூலம் பெண்ணின் இருத்தலைத் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றது.

பெண்ணாதிக்க அமைப்பிலிருந்து பெண்கள் மீதான மதிப்பு குறைக்கப்பட, தனிச் சொத்துரிமை அமைப்பின் வளர்ச்சியில்; பெண் மூற்று முழுதாக அடிமைப்படுத்தப்பட்டுவிடாத நிலையில், ஆண்கள் பெண்களின் மீது முழுமையான பெறாத அடக்குமுறையை அடக்கியாவே இந்துத் தத்துவம் வரிவரியாக விதிந்துரைக்கின்றது. பெண் வீட்டின் மீது இருந்த எஞ்சிய சூதந்திரத்தைக் கட்டக் கட்டப்படுத்தி, எதையும் செய்ய அனுமதிக்கக் கட்டாது என்று, ஆண்களை இந்த இந்துச் சட்டத் தர்மம் கோருகின்றது. சொந்தச் சமையல், பிள்ளை பராமரிப்பு, வீட்டை அழகுபடுத்துதல்.... போன்ற பெண் வீட்டில் சூதந்திரமாகச் செய்தவகைகளைக் கட்ட, ஆணின் விருப்பத்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும் உட்பட்டு அனுமதிக்கவேண்டும். வீட்டு வலையில் சிக்கி அது பெண்ணின் கடமையாகியபோதும் கட்ட, இவகைகளைச் சூதந்திரமாக அனுமதிக்கக் கட்டாது என்பதை ஆணாதிக்க இந்துத் தர்மம் ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடுகின்றது. இங்கு இவ்வ இந்துத் தர்மத்தின் சட்ட விதியாகின்றபோது, சமுதாய - பண்பாட்டு வடிவமாகியுள்ள நிலையில், ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் சமுதாயத்தையே புரட்டிப் போராடும் புரட்சிதான் பெண்ணை விடுவிக் கும்; இந்த இடத்தில் ஆண்கள் பெண்களின் சூதந்திரத்தைத் தனிப்பட அனுமதிக்கும் போது அவனை வலுவற்ற கணவனாகக் கிறியுதுடன், இந்துத் தர்மத்தை நிலைநாட்ட, சாதியின் பெயரில் பெண் அடிமைப்படுத்த, அடுத்த ஆயுதத்தை இந்துத் தர்மம் முன் வைப்பதைப் பார்ப்போம்.

மனு 9.6 இல், "எல்லாச் சாதியினருக்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள உயர்கடமை கருதி, வலுவற்ற கணவர்கள் கட்டத் தம் மனைவியரைக் காக்கவேண்டும்;"25 என்று கிறி சாதிக் கடமையின் பெயரில் பெண்ணை அடிமைப்படுத்த ஆணாதிக்க இந்துத் தர்மம் கோருகின்றது. பெண் சொல் கேட்பவன், பெண்ணின் சூதந்திரத்தை அனுமதிப்பவன், கோர்பவன் வலுவற்ற ஆண் என்று கிறிவதன் மூலம் ஆணின் சமீகப் பாத் திரம் இழிவாகக் கட்டப்படுகின்றது. அத்துடன் வலுவானவர்கள் வலுவற்றவன் மீது அதிகாரத்தை, வன்முறையைப் பயன்படுத்தவும் மறைமுகமாக இது கோருவதுடன், சமுதாயத்தின் ஆணாதிக்கச் சாதிக் கோரத்தின் கடமையிலும் பெண்ணை அடிமையாக வைத்திருக்கக் கோருகின்றது. இதன் மூலபவன் சாதிக் கடமையைச் செய்ய மறுத்தவனாகவும், அந்தச் சாதியில் இருக்கும் அருகதையை இழந்து விடுவதையும் மறைமுகமாக இது எச்சரிக்கின்றது. இந்து ஆணாதிக்கத்தைத் தகர்ப்பது சாதி மற்றும் ஆணாதிக்கம் சார்ந்த இந்துத் தர்மத்தைத் தகர்ப்பது சாதியில்லை. இந்து ஆணாதிக்கம் பெண் விவாகரத்தைக் கோர முடியாது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக எடுத்துயிக்கும் அதநேரம்,

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

கணவன் பண்ணை விட்டுப் பிரியவோ, விற்கவோ உரிமை வழங்குகின்றது.

இதனை மனு 11.45 இல், "கணவனும் மனைவியும் ஒன்றிணைக்கப் படுவதன் பொருள் திருமணத்திற்குப் பின் மணமுறிவு, பிரிவு என்பதே கிடையாது." மனு 9.46 இல், "விற்புவிட்டாலும், கைவிட்டாலும், கணவனின் பந்தத்திலிருந்து மனைவி விடுபட முடியாது." மனு 5.149 இல், "தந்தையிடமிருந்தோ, கணவனிடமிருந்தோ, மகன்களிடமிருந்தோ ஒரு பெண் பிரிந்தால் பிறந்த வீட்டிற்கும் புகுந்த வீட்டிற்கும் பழியை ஏற்படுத்துவாள். விவாகரத்து உரிமை கிடையாது"25 என்தன் மஃலம் ஆணாதிக் க ஒருதார மணத்ததைத் திட்டவட்டமாக அமல் செய்யும்படி பார்ப்பனியம் கோருகின்றது.

இருதார மணத்தில் இருந்து ஒருதாரமணம் உருவாக்கிய சட்டத் திட்டம் பண்ணை ஆணின் உரிமையாக் குகின்றது. ஆண் பண்ணை விற்கும் பண்டமாகவும், விட்டு எறியவும் உரிமையை ஏற்படுத்தியதன் மஃலம் பண்ணை ஒரு பொருளாக் கப்படுகின்றாள். பொருளாக் கப்பட்ட பண்ணைப் பண்டமாக வாங்கவும், விற்கவும் உரிமை கொள்ளும் கணவன், பண்ணைப் பாலியல் ரீதியில் அனுபவிக்க, உழைப்பைச் சூரண்டக் கோருகின்றது. இந்த அனுபவிப்பு முடிவற்றும் போது, மீண்டும் விற்கவும், தஃக்கி எறியவும் கஃபிய பண்டமாகப் பண்ணை மாற்றப்பட்டது, அதை ஆண் அமல்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கட்டாயமாக் குகின்றது, பார்ப்பனியத் தர்மம். பண்ணைத் தன் வாழ்வதைத் தீர்மானிக்கக் கஃபி முடியாது. தந்தை, கணவன், மகனிடம் இருந்து பிரிந்து வாழவும் கஃபி பண்ணைக்கு அனுமதிக்க மறுக்கும் மனுதர்மம், அதை ஆணின் உரிமையாக் குகின்றது. பண்ணை உயிர் உள்ள பண்டமாக மாற்றி பண்ணைச் சொத்துரிமை மறுக்கப்படுவதைப் பார்ப்போம். மனு 8.415 இல், "மனைவி, மகள், அடிமை, இம்மஃவரும் சொத்துரிமைக்கு அருகதையற்றவர்; அவர்கள் ஈட்டும் செல்வம், அவர்களின் உடையவருக்கே போய்ச் சேரும்" என மனுதர்மம் பண்ணை அடிமையாக் வதைத் திருக்கும் உடமையாளனதைத் தளியாக் அடையாளம் காட்டுகின்றது. பண்ணை ஆணின் உடமை, தனிச் சொத்துரிமை வழியில் பண்ணை ஆணின் பொருளாகி; சொத்தாகின்றாள். இதில் இருந்து பண்ணைச் சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாவோ, தனது உழைப்பைத் தனதாக் கவோ முடியாத ஆணாதிக் கச் சட்டம், ஆணாதிக் கத் தனிச் சொத்துரிமையானது.

கணவன் இறந்தாலும் பண்ணைச் சொத்துக்கு உரிமை பற்றி முடியாது, மாறாக ஜீவனாம்சம் பற்றி முடியும் என்பதன் மஃலம் கணவன் சார்ந்த குடும்பத்துக்கு அடிமையாக இருக்கக் கோருவதுடன் கணவனின் தம்பி, அல்லது அண்ணனுக்கு அல்லது தந்தைக்கு வரைபாட்டியாக இருக்க, இந்தச் சொத்துரிமை மறுப்பு நிர் பந்திக்கின்றது. பண்ணை எந்த நிலையிலும் சூதந் திரமாக் வாழ் சொத்துரிமை மறுப்பதைத் தடையாக் கொண்ட மனுதர்மமே, இன்று இந்து தர்மம் ஆகின்றது. பண்ணை ஆணின் சட்டத்திட்டத்தனை மனு தர்மப்படி கடைப்பிடிக்கத் தவறின் பண்ணை மீது தண்டிக்கவும் உரிமையை ஆணுக்கு

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

வழங்குகின்றது. அதைப் பார்ப்போம்.

மனு 8.299 இல், "மனவி, மகன், அபிமலை, மாணவன், இளைய சகோதரன் ஆகியோர் தவறு செய்யின் கயிறு அல்லது மடங்கில் கழியால் அடிக் கலாம்" 25 என்று மனுதர்மம் கோருகின்றது. பெண் சமுதாயத்தின் அனாதை அபிநிலை சமுதாயப் பிரிவுகளின் நிலைக்குத் தாழ்த்தப் பட்டுள்ளாள். அபிமலை நிலைக்குப் பெண்ணைத் தரம்தாழ்த்திக் காட்டிய பின், தந்தை, கணவன், மகன் பெண்ணைத் தண்டிக்கும் ஆணாதிக் கத் தண்டனை உரிமையை வழங்கி அதை அமல்படுத்த இந்து தர்மம் கோருகின்றது. பெண்ணை விற்க, அனுபவிக்க, தடுக்கி வீச, அடிக் க என எல்லாம் இந்து மதம் ஆணுக்கு அனுமதித்துள்ளது. பெண் இதில் எதையும் ஆணுக்குச் செய்ய முடியாது. பெண்ணின் கல்வி உரிமை பற்றி என்ன கிறுக்கிறது எனப் பார்ப்போம்.

மனு 2.66 இல், "பெண்.. வதேமந்திரங்களை ஓதக் கட்டாது,....." மனு 9.18 இல், "வதேங்களைப் பயிலும் உரிமை பெண்களுக்கு இல்லலை..... பெண்கள் வதேமந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்ய இயலாது. ஆதலின் பெண்கள் அசத்தியத்தைப் போலவோ தயம்மையற்றவர்கள்....." மனு 9.36 இல், "வதேங்களில் சொல்லப்பட்ட தினசரி வளே விநியமங்களைப் பெண் ஆற்றுவது கட்டாது...." மனு 9.36 இல், "அவள் அவ்வாறு செய்தால், நரகத்திற்குப் போவாள்...." மனு 4.205 இல் "ஒரு பெண் ஆற்றிடும் வளே வியில், பிராமணன் உண்ணக் கட்டாது." மனு 4.206 இல், "பெண்கள் இயற்றும் வளே விகள் அமங்கலமானவை. தயெ வச் சங்கலம் பற்றுவன. அவற்றைப் பிராமணர்கள் தவிர்த்தல் வேண்டும்" 25 என பதன் மலம் பெண் ஆணாதிக் கத் துக்கு எதிராகப் போராடிய வரலாற்றைக் காட்டுகின்றது.

பெண்கள் ஆணாதிக் க மனுதர்மப் பார்ப்பனியத்தை எதிர்த்து கல்வி கற்கவும், அதை விரிவாக்கவும், அதை நடமாடும்படிப் படுத்த முயன்றதையும், அதில் ஆண்கள் பங்கு பற்றியதையும் இது காட்டுகின்றது. இந்த எல்லையில் தான் பெண்ணுக்கான ஒழுக்கக் கோவை உருவாகப் படுவதுடன், இதன் அதிகாரம் செய்யும் உரிமையை ஆண்களுக்கு வழங்கி, ஆணாதிக் கச் சமீகத்தின் நிலைபெறச் செய்வதன் மனுதர்மம் குறிக்கோளாகக் கொள்கின்றது. பெண் கல்வி பெறுவது நரகத்துக்கு உரியதாகவும், தயம்மைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாகவும் ஆண்களுக்கு, பெண்களுக்கு இறைவன் பெயரால் கிறிய ஆணாதிக் க மனு தர்ம அதிகாரம் இந்தியச் சமுதாயத்தில் நிறுவப்பட்டது. பெண்ணின் கல்விச் சூதந் திரத்தின் வித்திடவும், அவள் சொத்துரிமையைக் கோரவும், ஆணாதிக் கத் தைக் களே வி கடை கவும் முனையும் போது இருக்கும் சமுதாயத்தைத் தகர்த்துவிடும் என்ற பார்ப்பனியச் சதித்தனம் பெண்ணின் அனாதைத் தீ க் கல்களையும் அடத்தது பொம்மையாகிவிட முனைந்தது. இந்தவகையில் அடுத்த அபிமலை விதியைப் பார்ப்போம்.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

மனு 5.151 இல், "தன் தந்தையாருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறாரோ, அல்லது தந்தை இசைவூடன் சகோதரன் தன்னையாருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறாரோ, அக்கணவனுக்கு வாழ்நாள் வரை அவள் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். இறந்த பிறகும் கணவன் நினைவைப் பழித்தலாகாது"26 எனப் தன் மஹிமம், பெண் தனது சொந்த வாழ்க்கையில் யாரைத் திரிந்து எடுப்பது அல்லது என்ன நிலையில் வாழ்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாத நிலைக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டாள். பெண்ணின் தந்தை அல்லது சகோதரரின் விருப்பு வறறுப்புக்கு இசைந்து போகும் ஒரு வளர்ப்பு நாயாக வாலாட்டக் கோருவதே இந்த மனுதர்மம் ஆகும். இப்படி வளர்ப்பு நாயை வறறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கும் போது அங்கும் வாலாட்ட வேண்டுமே ஒழிய, சூதந்திரமாக எதுவும் செய்யமுடியாது. வளர்ப்பு நாயின் உரிமையாளர் இறந்தாலும் உரிமையாளரின் நிழல்கள் மீது வாலாட்டும் உணர்ச்சியற்ற நாயின் நிலைக்குப் பெண்ணை மாற்றிய போக்கில், ஆணாதிக் எசமான அதிகாரத்தில் எச்சில் சோற்றுக்காகப் பெண்ணை வாழக் கோருவதே, மனுதர்மம் விதித்த விதியாகும். இந்தக் கணவன் விசுவாசத்தைப் பெண் மறுக்க முடியாது. அதை மனு கஹுவதில் இருந்து பார்ப்போம்.

மனு 5.154 இல், "அறநெறி பிறழ்ந்தவனாயினும், வேறொருத்தியிடம் இன்பம் கொள்பவனாயினும், நல்ல குணங்கள் இல்லாதவனாயினும் விசுவாசமுள்ள மனைவி கணவனை எந்நேரமும் தயைவதாக வழிபடாதல் வேண்டும்;"26 என்று பெண்ணை நிரப்பந்திப்பதன் மஹிமம் ஆணின் அடிமையாகப் பெண் இருக்கும்படி சமுதாயம் கோருகின்றது. ஆண் எவ்வளவு கொடுமையைக் காரண ஆக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணின் உணர்வுகளைத் தீர்க்க முடியாதவனாக இருந்தாலும் சரி, பெண் ஆணை வழிபட வேண்டும். ஆணை விமர்சிக்கவோ, விட்டு விலகவோ பெண்ணுக்கு அனுமதியில்லை. இந்த நிலையில் பெண்ணின் கடமைகள் பற்றி மனுதர்மம் கஹுவதைப் பார்ப்போம்.

மனு 5.150 இல், "அவள் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல் வேண்டும். வீட்டுக் காரியங்களைத் திறம்பட ஆற்றாதல் வேண்டும்; பாத் திரங்களாகக் கவனமாகக் கழுவி வைத்தல் வேண்டும். சிலையில் சிக்கனத்தலைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்"26 என்று கஹி பெண்ணின் கடமையை வரையறுக்கின்றது. ஆண் எவ்வளவு மோசமானவனாக இருந்தாலும் சரி, பெண் அவனுக்குக் கட்டுப்பாட்டு இவகளைத் திறம்பட செய்தல் பெண்ணின் கடமையாகின்றது. பெண் ஆண்கள் உலகத்தில் இருந்தும், வீட்டுக்குள் தள்ளப்பட்ட நிலையில் பெண் சமகைகவும் அவகைகளைக் கழுவி வகைகவும் நிரப்பந்தித்து, ஆணுக்குச் சவேகம் செய்து ஆணை வழிபட்டு மோட்சம் அடைய, அதாவது மனு 5.155 இல், "கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தாலே மனைவிக் குச் சொர்க்கத்தில் உயர்பதவி கிடைக்கும்"26 என்று மனுதர்மம் பெண்ணை அடிமை நிலைக்குள் இருக்க சொர்க்கத்தின் உயர்பதவி ஆசையும் காட்டிக் கோருகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 08 January 2001 20:47 -

அத்துடன் பண்ணைக்கு இந்த உலகத்தின் இன்பத்ததைத் தருபவன் கணவன் என்று கஃறி கணவனுக்கு விசுவாசமாகவும் அபிமயமாகவும் இருக்கக் கஃறி, அடூத்த உலகிலும் கணவனே எல்லாம் என எச்சரிக்கை செய்கிறது மனுதர்மம். மனு 5.153 இல், "புனித முழக்கங்களிடையே அவளை மணந்த கணவன் தான் எப்பொழுதும் இன்பம் தருபவன். இவ்வூலகிலும் ஏன் அவ்வூலகிலும் கஃட அவ்வண்ணமே" என்று கடவுள் மீ தான் பயம், பக்தி ஊடாக ஆணாதிக்கச் சட்டத்தைப் பண்ணின மீ து திணிக்கிறது மனுதர்மம். பண்ணை ஆணைக்கு அபிமயமாக, பொருளாக, கடமை செய்பவளாக, ஆணின் இன்பத்ததைத் தீர்ப்பவளாக மனுதர்மம் பண்ணின கடமையை வரையறுத்தது. இதில் பண்ணை சிந்திக்க இடம் இருக்கக் கஃடாது என்பதில் கவனமாக இருந்த மனுதர்மம் பண்ணை வலையை அதிகமாக கியது.

இது இன்றும் இந்தியாவில் மனுதர்மத்தின் தொடர்ச்சியில் பண்ணை தனமாகப் பாத் திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அதைக் கழிவிவாழக் கோருமளவுக்குப் பண்ணை நிலையுள்ளது. இந்தியக் குடும்பங்களில் பாத் திரங்கள் தவேகைக்கு மீ நிய வகையில் வீடுகளில் அடூக்கி வதைத் திருப்பதும், அதைச் சொத்தாகச் சேர்ப்பதையும் காணமுடிகின்றது. வீட்டின் வறோ அடிப்படத்தைத் தவேகைக்கு இடம் இல்லா விட்டாலும், பாத் திரத்தின் எண்ணிக்கை குறைவதில்லை. இந்தப் பாத் திரத்தின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தும், பண்ணை வலையை மனுதர்மம் கோருவதற்கு ஏற்பவும் உணவாத் தயாரிப்பும் அதையொட்டிய பழக்க வழக்கமும் தோற்றம் கண்டது.

உணவின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப பல பாத் திரங்களைப் பாவிப்பதும், உண்ணும் போது வறோபட்ட உணவு வகைகளைத் தனித் தனியாகப் பரிமாறுவதும், தனித் தனியாக அவகளைப் பிரித்து வடைப்பதும், பண்ணை மீன்று நேரமும் வளை;வறோ வகை உணவதைத் தனித் தனியாகச் செய்வது அடிப்படையான உணவூப் பழக்கவழக்கமாக இருப்பதால், சமயைல் மற்றும் உணவின் பின் குவிந்து போகும் பாத் திரத்தின் எண்ணிக்கையால், பண்ணை வாழ்க்கையும் மிச்சும் இதற்குள் அழிந்திப் போகின்றது. அத்துடன் பண்ணை கழுவும் கழிவாத் தொடர் இருட்டி இடத்தில் இலகுவாகக் கழுவ முடியாத வகையில், குனிந்து, நாரி, எலும்பு முறிய, அழுகக் போகக் மாறடிப்பதும், இல்லையென்றால் குந்தியிருந்து மணிக்கணக்காகக் கழிவிச் செல்லும் வாழ்க்கை சகிக்க முடியாது. இதுபோல் உடூப்புத் தோய்க்கும் போதும் சரி, பல தளத்தில் பண்ணை கழுவவது என்பது சிரமத்தையுடைய பணியாக, பொருள் பயன்பாட்டில், உணவூப் பயன்பாட்டில் வதைத் திருப்பது மனுவின் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் தான். அத்துடன் இந்த அழுகை அகற்ற தண்ணீர் இன்றி இருக்கும் போது பண்ணை சமயைச் சொல்லி மாளாது.

பண்ணை அழிந்தி மாறடிக் கும் கஃலியற்ற ஆணாதிக்கக் கடமைகளில், குறைந்தபட்சம் தொழில் நுட்பங்களை உள் ஊர் அளவில் கஃட புகுத்துவதை மறுக்கும் மனுதர்மம்

